

forslaget side 20, sp. 1, oplyst, at der enkelte steder lokalt er truffet aftaler mellem folkeskolen og de faglige skoler. En sådan udvikling kan formentlig ikke anses for fremtidig mulig under den ny lærlingelov. I henhold til denne må alle ændringer i uddannelsen lokalt godkendes af centralstyrelsen (faglige udvalg, lærlingerådet og tilsynsmyndighederne).

Skal der opnås lettelser med hensyn til uddannelsestid m. v., må det ske gennem centrale forhandlinger. Efter min personlige opfattelse skulle der — dersom arbejdet i 8. klasse i øvrigt lykkes — være chancer for med tiden at kunne nå resultater på dette område. Det vil efter mit skøn være af betydning, om dette kunne ske.

Endnu vigtigere end en lempelse i den faglige uddannelse er det dog formentlig i denne sammenhæng, om man fra ledende hold inden for arbejdsgiverkredse over for medlemmerne ud over landet tilkendegiver ønskeligheden af, at man ved antagelsen i lærepladser tager hensyn til de unge, der har vist interesse for deres dygtiggørelse, og — hvor det er muligt — lader disse unge få lige ret med unge, der møder med afgangsbevis fra eksamensskolen.

C. Landbrugsfaglige ungdomsskoler, husholdningsskoler m. v.

Modsat, hvad der er tilfældet med de to faglige uddannelser, der er nævnt ovenfor, skal man jo ikke for at blive optaget som elev i skoler af denne karakter være antaget i lære.

Herved opstår der for så vidt en forskel med hensyn til interessen i at få en lempelse. Medens det er forståeligt, at unge, der skal følge en obligatorisk teoretisk undervisning, iværksat jævnsides med deres oplæring i faget, kan være interesserede i at opnå en reduktion i timetallet, så stiller forholdet sig anderledes for unge, der søger uddannelse i landbrugsfaglige ungdomsskoler, husholdningsskoler m. v. I hvert fald løber undervisningen her ikke parallelt med en praktisk faglig oplæring. Men det må være opgaven at skabe et samarbejde, så der med hensyn til undervisningsstof etableres en glidende overgang fra folkeskolen til de heromhandlede skoleformer. Der må gennem drøftelser tilvejebringes klarhed

angående de enkelte afdelingers målsætning m. v.

I landbrugsfaglige ungdomsskoler er hovedfagene planteavl, husdyrbrug, driftslære og maskiner. På baggrund af en gennemgang af stoffets omfang på de forskellige områder skulle det være muligt i en landbrugsbetonet 8. klasse ud over undervisningen i almene fag (der er nævnt under B.) at tilrettelægge en faglig betonet undervisning, der på en hensigtsmæssig måde indtræder som forberedelse til det, der gives i den landbrugsfaglige ungdomsskole.

Som eksempel på områder, hvorfra emner til en efter de unges modenhed og forudsætninger svarende gennemgang og skriftlig bearbejdelse kan hentes, nævnes: landbrugets redskaber og maskiner, landbrugets bygninger, husdyrhold, produktionslære.

Hvad angår husholdningsuddannelsen, må det være rimeligt at pege på de forhandlinger, der er ført mellem en række husholdningsorganisationer.

Man er i disse forhandlinger nået til enighed om grundlaget for en almen huslig uddannelse.

I en sådan almen huslig uddannelse må undervisningen i 8. klasse kunne indgå som første led.

For så vidt som der ved optagelsen til husholdningsseminarier kan gives dispensation for unge, der har gennemgået en grundig huslig uddannelse, idet kravet om et forudgående 5 måneders ophold på en husholdningsskole kan nedsættes til at omfatte 3 måneders ophold, kan uddannelsen i 8. klasse medføre en vis lempelse.

Ad spørgsmål 12.

Vedrørende mulighederne for etablering af et frivilligt 9. skoleår.

I mange kredse erkendes det, at det ville være meget ønskeligt, om der fandtes en fortsættelse ud over det 8. skoleår. Der er adskillige steder i landet etableret sådanne klasser, og det er mit indtryk, at man har høstet erfaringer for, at der i løbet af det 9. skoleår kan skabes noget særdeles værdifuldt.

Det bør i denne forbindelse nævnes, at de to direktører for tilsynet med de faglige skoler understregede den interesse, man i erhvervskredse måtte have for en 9. klasse.